

וְשׁוּב אֲנִי חוֹזֵר

וְשׁוּב אֲנִי חוֹזֵר, כְּאֵלוֹ לֹא עֲזַבְתִּי,
וְשׁוּב אֶת מַמְתִּינָה לִי כִּאֵן לֹלֵא תִּלְוִנָה,
כִּי דֵי הָיָה בְּרוּר בְּרָגַע שְׂיִצְאָתִי
שְׁלֵא תִּהְיֶה זֶה פֶּעַם אַחֲרוֹנָה.

כְּמוֹ יֶלֶד מִתְּפִתָּה לְמַמְתִּיקֵי הַזֶּר,
טוֹוֶה חִלּוּם הַזּוּי עַל הַבְּטָחָה זֹהֶרֶת,
הוֹלֵךְ עֲצוּם עֵינַיִים, וְכִמוֹ עֶכְבֵּר
נוֹפֵל שׁוּב לְמַלְכָּדֶת הַמּוּכָרֶת.

אֲנִי חוֹזֵר בְּפֶעַם הַמִּי-יּוֹדֵעַ-כְּמָה
מוֹתִיר מֵאַחוּרֵי עֶקְבוֹת חִלּוּם שְׁלֵא מִמַּשׁ
וְלֹא יַחֲלֹף זְמַן רַב, וְאִין יוֹדֵעַ לְמָה,
אֶקוּם וְשׁוּב אֶצֵּא לִי מִחֲדָשׁ.

שְׁנַיִם רְבוֹת חוֹוִינוּ חַיִּים מְשֻׁתָּפִים
שֶׁל זֹגִיוֹת מוּשְׁלָמֶת לֹלֵא דוֹפִי
אֶבֶל תְּמִיד יִדְעֵנוּ שְׂיִשְׁנָם שְׁנִסְחָפִים
הַכֹּל זֶה כְּנִרְאָה עֵינֵן שֶׁל אוֹפִי.

לְחֶשֶׁב שְׂאֵת עוֹד כִּאֵן זֶה דֵי בְּנֵאֲלִי,
אוֹלִי גַם אֶת עֲזַבְתָּ וְלֹא אֶמְרֶת מִיָּלָה?
אֶבֶל אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵת מְחֻכָּה לִי
עַם חֶבֶל הַתְּלִיָּה אוֹ חֶבֶל הַצֶּלָּה.

אֲנִי חוֹזֵר בְּפֶעַם ...

עֶכְשָׁיו אֲנִי אֶתְּדָ, וְטוֹב לָנוּ מְאֹד,
וְכָל הַשָּׂאֵר נִמְחַק וְנִעָלֵם,
וְגַם אֲנִי וְאֵת יוֹדְעִים, וְאִין זֶה סוֹד:
בְּעֶצֶם לֹא עֲזַבְתִּי מֵעוֹלָם.

לֹא, אִין לִי מָה לְחֹזֵר, כִּי לֹא בְּאֶמֶת הִלְכָתִי
וְכָל מָה שְׂשֻׁמְעֶת זֶה דִּיבוּרִים וְלֹא יוֹתֵר
וְגַם אִם לְפִעְמִים נִדְמָה לָךְ שְׂשֻׁכְחָתִי
אֲנִי אֵיתְּדָ כְּדֵי לְהִישָׁאֵר.